

Daniel Kitabı - Numara On

Süreç

Jeff Pippenger

2023-12-05

Daniel kitabının birinci bölümünde, Daniel, Yeremya'nın peygamberlik ettiği yetmiş yıllık sürgüne götürüldü ve Kiros'un birinci yılına kadar devam etti.

Ve Daniel, Kral Kiros'un birinci yılına kadar kaldı. Daniel 1:21.

Böylece Daniel, yetmiş yıllık esaret döneminin tamamını yaşadı; ta ki Kudüs'ün yeniden inşa edilip eski hâline getirilmesi için kadim İsrail'in geri dönmesine izin veren ferman çıkarılana kadar.

Şimdi, Pers Kralı Koreş'in birinci yılında, RAB'bin Yeremya'nın ağzından bildirdiği söz yerine gelsin diye, RAB Pers Kralı Koreş'in ruhunu uyandırdı; böylece o, bütün krallığında bir duyuru yaptı ve bunu yazıyla da bildirdi, diyerek. Ezra 1:1.

Dolayısıyla Daniel, 11 Eylül 2001'de başlayan ve Babil'den çıkış çağrısını işaretleyen "karar"a kadar devam eden yüz kırk dört binin sınama sürecinin sembolüdür.

Ve gökten şöyle diyen başka bir ses daha işittim: “Halkım, ondan çıkın ki onun günahlarına ortak olmayasınız ve onun belalarından pay almayasınız.” Çünkü onun günahları göğe kadar ulaştı ve Tanrı onun haksızlıklarını hatırladı. Vahiy 18:4-5.

Yetmiş yıllık esaret, yüz kırk dört binin sınama ve arınma dönemidir. 11 Eylül 2001'de İslam'ın Üçüncü Vayı geldi. Bu, yalnızca Adventizmin temel hakikatlerini kabul edenler tarafından fark edilir. Birinci Vay ve İkinci Vay, öncüler tarafından doğru biçimde İslam olarak tanımlandı. Ellen White'ın onayladığı ve Habakkuk'un ikinci bölümünün gerçekleşmesi olarak kabul edilen 1843 ve 1850 öncü tablolarının her ikisinde de, İslam beşinci ve altıncı borazan olarak tanımlandı. Son üç borazan Vay borazanlarıdır.

Ve gördüm; göğün ortasında uçan bir meleğin yüksek sesle şöyle dediğini işittim: “Vay, vay, vay, yeryüzünün sakinlerine, henüz borularını çalacak olan üç meleğin borularının çıkaracağı öteki sesler yüzünden!” Vahiy 8:13.

Eğer üç Vay Borazanı varsa ve birinci ve ikinci Vay Borazanı İslam ise, üçüncü Vay Borazanının da İslam olduğunu fark etmek oldukça basittir. İslam'ın Vay Borazanları olarak simgelenmesinin bir ögesi, onların dizginlenmesi ve ardından serbest bırakılmalarıdır. Bayan White, Vahiy'in yedinci bölümündeki dört rüzgârı, “kopup kurtulmaya” ve ardında “ölüm ve yıkım getirmeye” çalışan “öfkeli bir at” olarak tanımlar.

Melekler, öfkeli bir at olarak tasvir edilen, bağlarını koparıp bütün yeryüzü üzerinde hızla atılmak isteyen ve geçtiği yerde yıkım ve ölüm taşıyan dört rüzgârı tutmaktadır.

“Ebedî dünyanın tam eşğinde mi uyuyacağız? Donuk, soğuk ve ölü mü olacağız? Ah, keşke kiliselerimizde Tanrı'nın Ruhu ve nefesi halkına üflenmiş olsa da, onlar ayakları üzerinde durup yaşasalar. Yolun dar, kapının da dar olduğunu görmemiz gerekir. Ama dar kapıdan geçerken, onun genişliği sınırsızdır.” Manuscript Releases, cilt 20, s. 217.

Dört rüzgarı dizginleyen dört melek, ölüm ve yıkım getiren Kutsal Kitap kehanetinin “öfkeli atı”nı dizginliyor. Birinci ve ikinci “Vay” borularının belirtildiği Vahiy kitabının dokuzuncu bölümünde bir kral tanımlanır. Onun kimliği Vahiy “dokuz-on bir”de belirtilir.

Ve onların başında, dipsiz çukurun meleği olan bir kral vardı; İbranice'de adı Abaddon'dur, fakat Yunanca'da adı Apollyon'dur. Onların üzerinde olarak. Vahiy 9:11.

İslam'ın kralının adı ve dolayısıyla karakteri, İbranice'de Abaddon, Yunanca'da Apollyon'dur. İbranice ve Yunanca ile temsil edilen Eski ve Yeni Ahit'in her ikisinde de, İslam'ın karakteri bu iki ismin anlamında bulunur. Her iki kelimenin de anlamı "ölüm ve yıkım"dır. Kardeş White, yüz kırk dört bin mühürlenirken dört meleğin dizginlediği "öfkeli atın" kopup kurtulmaya ve geçtiği yere "ölüm ve yıkım" getirmeye çalıştığını söylüyor.

Kutsal Yazılarda İslam'a yapılan ilk atıf, İslam dinine mensup olanların atası olan İsmail'dir. Bu ilk atıfta o, “yabani bir adam” olarak tanımlanır ve “yabani” diye çevrilen kelime “Arap yaban eşeği” anlamına gelir. İslam'a ilişkin ilk peygamberî atıf, at cinsinden bir semboldür; ayrıca öncüler, iki kutsal tabloda birinci ve ikinci Vahlara ilişkin İslam'ı bir atla tasvir etmişlerdir. Vahiy'in yedinci bölümündeki dört rüzgâr, Tanrı halkını mühürleyene kadar dizginlenir, ya da “zapt edilir”. Yüz kırk dört binin mühürlenme süreci aynı zamanda sınanma ve arınma sürecidir.

Bu peygamberlik tasvirlerinin tümü, ilk mesajın güçlendirilmesinin sembolü olan Yehoiakim'le başlayıp erkekleri ve kadınları Babil'den çağıran “fermana” kadar uzanan, Daniel'in yetmiş yıllık esaretiyle temsil edilir. İslam'ın kısıtlanması ve ardından serbest bırakılması, Kutsal Kitap peygamberliğinde bir sembol olarak yer alan İslam'ın peygamberliksel bir özelliğidir.

Onlar "dört rüzgar" olarak anıldıklarında, Tanrı'nın kulları mühürlenirken dizginlenirler. İkinci Vay'ın başlangıcında, 11 Ağustos 1840'ta yerine gelen üç yüz doksan bir yıl ve on beş gün süren zaman peygamberliğinde, İkinci Vay'daki İslam'ı temsil eden dört melek "salıverildiler". Peygamberliğin sonunda ise "dizginlendiler".

Borazanı elinde olan altıncı meleğe, “Büyük Fırat Nehri'nde bağlı bulunan dört meleği serbest bırak” denildi. Ve insanların üçte birini öldürmek için bir saat, bir gün, bir ay ve bir yıl için hazırlanmış olan dört melek serbest bırakıldı. Vahiy 9:14, 15.

11 Eylül 2001'de, Üçüncü Belâ'nın İslamı “salıverildiğinde”, yüz kırk dört binin tarihindeki ilk mesaj güçlendirildi. Ama derhal “dizginlendi”. Bayan White bunun neden böyle olduğunu açıklar; ancak önce, İslam'ın Kutsal Kitap'taki ilk atfında amacının ulusları öfkelenmek olduğunu hatırlamalıyız; çünkü İsmail'in eli herkesin aleyhinde olacak ve herkesin eli İslam'a karşı olacaktır.

Rab'bin meleği ona şöyle dedi: “İşte, hamilesin ve bir oğul doğuracaksın; adını İsmail koyacaksın; çünkü Rab senin sıkıntını işitti. O yabani bir adam olacak; eli herkese karşı, herkesin eli de ona karşı olacak; ve bütün kardeşlerinin karşısında yaşayacaktır.” Yaratılış

16:11, 12.

Kutsal Kitap peygamberliğinde İslam'ın amacı, Birleşmiş Milletler'in gazabını Şabat'ı tutanlara yöneltmesinden önce, bütün ulusları İslam'a karşı birleştirmektir. 11 Eylül 2001'de, 9/11'i Millerci olaylar dizisinin tekrarının başlangıcını işaret eden bir tarih olarak anlayan herkes, Daniel'in yetmiş yıllığına Babil'e götürüldüğü zamanki gibi oldu. Yehoyakim, o sınama sürecinin başlangıcını işaret eder ve üçüncü "Vay"daki İslam o zaman serbest bırakıldı, ancak Tanrı halkını mühürleyebilsin diye derhal kontrol altına alındı.

"Bu görüş, Sebt Günü'nü tutan Advent kardeşlerden pek azının bulunduğu ve bunlardan da çok azının, onun tutulmasının Tanrı'nın halkıyla imansızlar arasında bir çizgi çekmeye yetecek ölçüde önemli olduğunu sandığı 1847 yılında verildi. Şimdi o görüşün gerçekleşmesi görülmeye başlanıyor. Burada sözü edilen 'o sıkıntı zamanının başlangıcı', belaların dökülmeye başlanacağı zamana değil, Mesih'in mabette bulunduğu, onların dökülmesinden hemen önceki kısa bir döneme işaret eder. O zamanda, kurtuluş işi sona ererken, yeryüzüne sıkıntı gelecek ve uluslar öfkelenecek, fakat üçüncü meleğin işini engellemeleri için dizginlenecekler. O zamanda 'son yağmur' ya da Rab'bin huzurundan gelen ferahlık gelecek; üçüncü meleğin gür sesine güç vermek ve son yedi belanın döküleceği dönemde kutsalların ayakta durmaları için onları hazırlamak üzere." Erken Yazılar, 85.

Daniel'in yetmiş yılı, İslam'ın serbest bırakılıp Vahiy on üçteki yeryüzü canavarını aniden ve beklenmedik bir şekilde vurarak ulusları öfkelenirdiği 11 Eylül 2001'de başladı. Ardından İslam dizginlendi, böylece üçüncü meleğin işi tamamlanabilsin. Üçüncü meleğin işi Tanrı'nın halkının mühürlenmesidir ve bu iş 11 Eylül 2001'de başladığında, Geç Yağmur "serpmeye" başladı. Daniel'in birinci bölümü, 11 Eylül 2001'de başlayıp Vahiy on sekizinci bölümdeki ikinci "ses" Tanrı'nın diğer sürüsünü Babil'den dışarı çağırana kadar devam eden yüz kırk dört binin sınama sürecini tasvir etmektedir. Bu nedenle Daniel, sınama sürecinin nihai sonuna kadar şu anda ruhsal esaret altında bulunan bir halkı temsil eder. Daniel'in birinci bölümündeki sınama döneminin sonucu "günlerin sonu" olarak tanımlanır.

Kralın onları huzura çıkarma süresi dolunca, hadımların başı onları Nebukadnezar'ın önüne getirdi. Kral onlarla konuştu; ve aralarında Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya gibisi bulunmadı. Bu yüzden kralın huzurunda durdular. Kralın onlara sorduğu bilgelik ve anlayışla ilgili her konuda, onları bütün krallığındaki tüm büyücülerden ve münecimlerden on kat daha üstün buldu. Daniel 1:18-20.

Daniel ve üç yiğit için peygamberlik açısından bir turnusol testi işlevi gören üçüncü sınama, Nebukadnezar tarafından yargılandıkları ve "ülkesindeki tüm büyücüler ve münecimlerden on kat daha iyi" buldukları zamandı. Üçüncü sınama yargıyla temsil edilir ve yargı "günlerin sonunda" gerçekleşti. Daniel kitabında "günlerin sonu", Daniel'in payında durduğu yerdir.

'Birçokları arınacak, aklanacak ve sınanacak; fakat kötüler kötülük edecek; ve kötülerin hiçbiri anlamayacak; ama bilgiler anlayacak.... Bekleyip bin üç yüz otuz beş güne ulaşana ne mutlu. Ama sen (Daniel) son gelinceye dek yoluna devam et; çünkü dinleneceksin ve günlerin sonunda payına düşen yerde ayağa kalkacaksın.'

Daniel'in kendisine düşen yerde durmasının zamanı geldi. Ona verilen ışığın, daha önce hiç olmadığı gibi dünyaya ulaşmasının zamanı geldi. Rabbin onlar için bu kadar çok şey yaptığı kişiler ışıktaki yürürlerse, bu dünyanın tarihinin sonuna yaklaştıkça, Mesih'e ve O'na ilişkin peygamberlik sözleri konusundaki bilgileri büyük ölçüde artacaktır. Yedinci Gün Adventistleri Kutsal Kitap Yorumu, cilt 4, 1174.

Bayan White, "günlerin sonu"nu Daniel kitabının on ikinci bölümünün onuncu ayetindeki arınma süreciyle ilişkilendirir. Sık sık onuncu ayeti, on üçüncü ayetteki "günlerin sonu" ifadesiyle birlikte kullanır.

'Birçokları arınacak, aklanacak ve sınanacak; fakat kötüler kötülük edecek; ve kötülerin hiçbiri anlamayacak; ama bilgiler anlayacak.... Bekleyip bin üç yüz otuz beş güne ulaşana ne mutlu. Ama sen (Daniel) son gelinceye dek yoluna devam et; çünkü dinleneceksin ve günlerin sonunda payına düşen yerde ayağa kalkacaksın.'

Daniel bugün kendisine düşen yerde duruyor ve biz de ona halka konuşması için yer vermeliyiz. Mesajımız yanan bir kandil gibi ışık saçıp yayılsın. 'O zamanda, senin halkının çocukları için duran büyük önder Mikail ayağa kalkacak; ve o zamana dek bir ulus var olduğundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı zamanı olacak; ve o zamanda senin halkından, kitapta adı yazılı bulunan herkes kurtulacak. Ve toprağın tozunda uyuyanların birçoğu uyanacak; kimileri sonsuz yaşama, kimileri de utanca ve sonsuz aşağılanmaya. Ve bilge olanlar gökkubbenin parlaklığı gibi parlayacak; birçoklarını doğruluğa döndürenler ise sonsuza dek yıldızlar gibi parlayacak.'

Bu sözler, son günlerde yapmamız gereken işi ortaya koyuyor. Yarı uyanık bile değiliz. Yapılması gereken işi yapabilmek için elzem olan güce sahip değiliz. Canlanmalı, birlik olmalıyız. Şimdi, tam da şimdi, tövbe ve bağışlanmanın işimizin belirgin özellikleri olduğu bir konumda durmalıyız. Çekişme olmamalı. Gözleri körleştirme işinde Şeytan'la meşgul olmak için artık çok geç. Aldatıcı ruhlara ve şeytanların öğretilerine kulak vermek için de artık çok geç.

Şunu söylemem talimatı verildi: Kutsal Ruh dil ve söz verdiğinde, Pentekost gününde yapılan işe benzer bir işin yapıldığını göreceğiz. Mesih'in temsilcileri akıllıca çalışacaklar. Yıkıp yok etmeye çalışan biri burada, bir başkası şurada bulunmayacak.

'Karar yürürlüğe girmeden, gün kav gibi geçip gitmeden, Rab'bin şiddetli öfkesi üzerinize gelmeden, Rab'bin öfkesinin günü üzerinize gelmeden önce, Rab'bi arayın, ey yeryüzünün alçakgönüllüleri, O'nun hükmünü yerine getirenler; doğruluğu arayın, alçakgönüllülüğü arayın; belki Rab'bin öfkesinin gününde saklanırsınız.' Australian Union Conference Record, 11 Mart 1907.

Daniel'in Babil'deki esaretinin yetmiş yılıyla simgelenen yüz kırk dört binin mühürlenmesi, Daniel kitabının on ikinci bölümünün onuncu ayetinde temsil edilir. Ayette "gerçek" in damgası vardır; çünkü İbranice "gerçek" sözcüğünün özellikleri olan üç adımı tanımlar. Birçokları arıtılacak, aklanacak ve sonra sınanacak. Daniel ve üç yiğit, birinci bölümde Tanrı korkusuyla arıtıldılar; çünkü Babil yemeklerini yememeye karar verdiler. Böylece Babil yemeklerini yiyenlerden daha

güzel ve daha semiz bir görünüş sergilediler. Görünüşleri, beyaz giysiler olan Mesih'in doğruluğuydu. Günlerin sonunda Nebukadnezar'ın yargısına çıktıklarında da sınındılar.

"günlerin sonunda", Daniel "kendi payına düşen yerde" durduğunda, Tanrı'nın halkı için "Mesih'e dair bilgi ve O'nunla ilgili peygamberliklere dair bilgi büyük ölçüde artacaktır". Nebukadnezar, "bilgelik ve anlayışla ilgili bütün konularda" Daniel ve üç yiğidin, "ülkesindeki bütün büyücüler ve astrologların hepsinden on kat daha iyi" olduklarının "tespit edildiğini" kaydetti.

Daniel kitabının birinci bölümü, üç aşamalı bir sınama sürecinden geçen yüz kırk dört bin deneyimini gözler önüne sermektedir. Bu süreç hakkında yorum yapan Bayan White şöyle diyor: "Bu sözler, bu son günlerde yapmamız gereken işi ortaya koyuyor. Yarı uyanık bile değiliz. Yapılması gereken işi yapmak için gerekli olan güce sahip değiliz. Hayata kavuşmalı, birlik içinde olmalıyız. Şimdi, tam da şimdi, tövbe ve bağışlanmanın çalışmamızın öne çıkan özellikleri olacağı o konumda durmalıyız. Hiçbir çekişme olmamalı."

"Günlerin sonu"na götüren sınanma süreci, Vahiy'in on birinci bölümündeki iki tanığın dirilişine yol açar. Şimdi yapmamız gereken iş, 11 Eylül 2001 mesajını kabul etmek ve ölü, kuru kemiklerle temsil edildiği gibi uyanmaktır. "Hayata dönmeli, birlik olmalıyız." Bunu yaptığımızda, işimizin çarpıcı özellikleri "tövbemiz ve affedilişimiz" olacaktır. İşimizin çarpıcı yönü, Daniel'in dokuzuncu bölümde Levililer yirmi altı duasını etmesiyle temsil edilir; o, kendi günahlarının ve atalarının günahlarının bağışlanmasını dilerken, aynı zamanda 18 Temmuz 2020'de bekleme zamanının başlangıcını işaretleyen hayal kırıklığından beri Tanrı'ya aykırı yürüdüğünü kabul eder. Ayrıca Tanrı'nın da aynı dönemde ona karşı yürüdüğünü kabul etmelidir. Daniel, 18 Temmuz 2020'den bu yana "yetmiş yıl" süren bir esaretten geçenleri temsil eder.

Yetmiş yıl, Levililer 26'daki 'yedi kez'in bir sembolüdür. Tarihler kitabı, yetmiş yılın, kadim İsrail'in Levililer 25'teki antlaşmaya karşı isyanı nedeniyle tadını çıkarmasına izin verilmeyen Şabatların toprağın 'tadını çıkaracağı' dönem olduğunu bildirir.

Yeremya'nın ağzından Rab'bin sözünün yerine gelmesi için, ülke Şabatlarının hakkını alana dek; çünkü ıssız kaldığı sürece Şabat tuttu; yetmiş yıl doluncaya kadar. 2. Tarihler 36:21.

Kehanetsel bir "çöl"ün simgesi olarak, Vahiy on birdeki iki tanığın 18 Temmuz 2020'den sonra sokakta ölü kaldıkları "üç buçuk gün", "yetmiş yıl"ın bir simgesidir ve ayrıca "yedi kez" in de bir simgesidir. "Günlerin sonunda" ifadesi, Daniel kitabında mühürlenmiş olan kehanetsel günlerin sonunun bir simgesidir.

1798 yılında Daniel kitabının mührü açıldı ve Daniel, kendisine düşen yerde durdu; amacını yerine getirmeye hazırды.

"Tanrı bir insana yapması için özel bir görev verdiğinde, o kişi Daniel'in yaptığı gibi, kendisine düşen yerde ve konumda durmalı, Tanrı'nın çağrısına yanıt vermeye, O'nun amacını yerine getirmeye hazır olmalıdır." Manuscript Releases, cilt 6, 108.

22 Ekim 1844'te, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on dördüncü ayeti yerine geldi ve Daniel kitabı bir kez daha payına düşen yerde durdu. 1798 ve 1844, ilk ve ikinci gazap dönemlerinin

tamamlanışdır ve bu nedenle “yedi vaktin” sonunu işaret eder. Daniel kitabındaki “günlerin sonu”, “yedi vakit” ile temsil edilen bir esaretin sona erişinin simgesidir. Daniel kitabının dördüncü bölümünde, Nebukadnezar’ın üzerinden “yedi vakit” geçerken o bir hayvan gibi yaşadı. “Günlerin sonunda” krallığı ve aklı kendisine geri verildi.

Ve günlerin sonunda ben, Nebukadnezar, gözlerimi göğe kaldırdım; aklım başıma geldi ve Yüceler Yücesi’ni kutsadım; sonsuza dek yaşayana övdüm ve onurlandırdım. Onun egemenliği ebedi bir egemenliktir, krallığı kuşaktan kuşağa sürer. Yeryüzünün bütün sakinleri bir hiç sayılır; göğün ordusunda da yeryüzünün sakinleri arasında da dilediğini yapar; onun elini durdurabilecek ya da ona, ‘Ne yapıyorsun?’ diyebilecek kimse yoktur. Aynı zamanda aklım başıma geldi; krallığının yüceliği için onurum ve ihtişamım bana geri döndü; danışmanlarım ve soylularım bana başvurular; krallığımda yeniden yerime getirildim ve bana üstün bir görkem daha eklendi. Daniel 4:34-36.

Yüz kırk dört binin mühürlenme zamanının sonu “günlerin sonu” olarak gösterilir; dolayısıyla hem “yetmiş yıl”ın hem de “yedi vakit”in sembolik tamamlanışını ifade eder. O vakit “tövbe ve af”, ölü, kurumuş kemikler vadisinin içinden geçen caddede daha önce ölü olanların çalışmasını temsil eden nitelikler olacaktır.

Yüz kırk dört binin tövbe çalışmasının görünür özelliği, Hezekiel kitabının dokuzuncu bölümünde "iç çekme ve ağlama" olarak temsil edilir. Tanrı’nın halkı kişisel günahlarını itiraf edip terk ettiğinde, babalarının aynı günahlarını tekrarladıklarını kabul ettiğinde, görüşlerine duydukları gururu bir kenara bırakıp Tanrı’ya aykırı yürüdüklerini ve ayrıca bekleme zamanı 18 Temmuz 2020’de geldiğinden beri O’nun da onlara aykırı yürüdüğünü itiraf ettiklerinde, o zaman krallıkta bilge olduklarını iddia eden diğer herkesinkinden "on kat" daha fazla peygamberlik gücüne sahip oldukları anlaşılacaktır.

Mühürleme süreci, İslam’ın önce serbest bırakılması ve ardından dizginlenmesiyle başladı. Bu süreç, İslam bir kez daha serbest bırakıldığında, başladığı gibi biter. İslam, mühürleme zamanının günlerinin sonunda serbest bırakılır; Daniel için bu, insanları Babil’den çıkmaya çağıran Kiros’un fermanıydı. Orada, arınma günlerinin sonunda, Amerika Birleşik Devletleri’ndeki Pazar yasası “fermanı”na ilişkin yargıda, sadıkların “on kat daha” peygamberlik gücüne sahip oldukları görülecektir.

"Rab'bin gelişini fazla ileri bir zamana erteliyorsunuz. Son yağmurun, gece yarısı haykırışı kadar [aniden] ve on kat güçle geldiğini gördüm." Spalding ve Magan, 5.

Daniel kitabının ikinci bölümünü ele almaya bir sonraki yazıda başlayacağız.

"Bu, ikinci meleğin mesajına güç vermek üzere olan gece yarısı çılgılığıydı. Cesareti kırılmış kutsalları uyandırmak ve önlerinde duran büyük işe onları hazırlamak için gökten melekler gönderildi. En yetenekli insanlar bu mesajı ilk alanlar olmadı. Melekler alçakgönüllü, adanmış olanlara gönderildi ve onları şu çılgılığı yükseltmeye sevk ettiler: 'İşte, Damat geliyor; O’nu karşılamaya çıkın!' Bu çılgılığın emanet edildiği kişiler acele ettiler ve Kutsal Ruh’un gücüyle mesajı duyurdular ve cesareti kırılmış kardeşlerini uyandırdılar. Bu iş, insanların bilgeliği ve eğitimine değil, Tanrı’nın gücüne dayanıyordu ve bu çılgılığı duyan O’nun kutsalları ona karşı

koyamadılar. En ruhsal olanlar bu mesajı ilk alanlardı ve daha önce bu işe önderlik etmiş olanlar, 'İşte, Damat geliyor; O'nu karşılamaya çıkın!' çığlığını almakta ve onu güçlendirmeye yardım etmekte en sonuncu oldular." Early Writings, 238.